

EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 1.12.2016
COM(2016) 756 final

2016/0372 (NLE)

**Arvonlisäverotuksen uudenaikaistaminen rajat ylittävissä sähköisessä
kuluttajakaupassa**

Ehdotus

NEUVOSTON TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS

**yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY
täytäntöönpanotoimenpiteistä annetun täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 282/2011
muuttamisesta**

{SWD(2016) 379}

{SWD(2016) 382}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

Tämä ehdotus sisältyy lainsäädäntöpakettiin, jonka tavoitteena on uudenaikaistaa arvonlisäverotusta rajat ylittävissä sähköisessä kuluttajakaupassa. Koko paketin asiayhteyttä käsitellään tarkemmin perusteluissa, jotka ovat direktiivin 2006/112/EY ja direktiivin 2009/132/EY muuttamista palvelujen suorituksia ja tavaroiden etämyyntiä koskevien tiettyjen arvonlisäverovelvoitteiden osalta koskevassa ehdotuksessa neuvoston direktiiviksi (COM(2016) 757). Tätä ehdotuspakettia valmistellessaan komissio teki järkevää sääntelyä koskevan toimintaohjelman osana toimivuustarkastuksen televiestintäpalvelujen, radio- ja televisiolähetyspalvelujen ja sähköisten palvelujen kuluttajakaupassa sovellettavasta arvonlisäveron erityisjärjestelmästä ja tällaisten palvelujen suorituspaikkaa koskeviin sääntöihin vuonna 2015 tehdyistä muutoksista. Toimivuustarkastuksessa kävi ilmi, että vuoden 2015 sääntöihin sisältyvä vaatimus käyttää kahta todistetta hankkijoiden sijoittautumispaikan määrittämiseksi on erityisen työläs pk-yrityksille ja mikroyrityksille.

Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY täytäntöönpanotoimenpiteistä annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 282/2011¹ muuttamista koskevan ehdotuksen tarkoituksena on korjata havaitut puutteet vuodesta 2018 alkaen säätämällä, että yrityksen, jonka rajat ylittävä yhteisön sisäinen televiestintäpalvelujen, radio- ja televisiolähetyspalvelujen ja sähköisten palvelujen myynti on enintään 100 000 euroa, on esitettävä vain yksi todiste.

2. OIKEUSPERUSTA, TOISSIJAJAISUUSPERIAATE JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

• Oikeusperusta

Ehdotus perustuu yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin (”alv-direktiivi”) 2006/112/EY² 397 artiklaan. Kyseisessä artiklassa säädetään, että neuvosto päättää yksimielisesti komission ehdotuksesta tämän direktiivin täytäntöönpanon edellyttämistä toimenpiteistä.

• Toissijaisuusperiaate (jaetun toimivallan osalta)

Ehdotus on toissijaisuusperiaatteen mukainen, sillä havaittu ongelma (suuri hallinnollinen rasitus etenkin pk-yrityksille) johtuu voimassa olevassa asetuksessa säädetyistä vaatimuksesta. Ehdotuksella yksinkertaistetaan tätä vaatimusta, minkä vuoksi se antaa huomattavasti enemmän lisäarvoa kuin mitä jäsenvaltioiden tasolla voitaisiin saavuttaa.

• Suhteellisuusperiaate

Ehdotus on suhteellisuusperiaatteen mukainen, koska siinä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen tavoitteiden ja erityisesti sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan saavuttamiseksi. Toissijaisuustestin tapaan jäsenvaltiot eivät voi puuttua ongelmiin ja niiden syihin ilman alv-direktiivin ja siihen liittyvien säädösten muuttamisesta annettua ehdotusta. Tämän ehdotuksen toteuttaminen on oikeasuhteinen siinä mielessä, että se yksinkertaistaa pk-yritysten ja mikroyritysten velvoitteita merkittäväällä tavalla. Tällainen yksinkertaistaminen ei kuitenkaan aiheuta tarpeetonta vaaraa jäsenvaltioiden alv-tuloille, koska tämän yksinkertaistuksen piiriin kuuluvien yritysten

¹ EUVL L 77, 23.3.2011, s. 1.

² EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1.

osuuden kaikesta asianomaisten palvelujen rajat ylittävästä myynnistä arvioidaan olevan vain 0,3 prosenttia.

- **Toimintatavan valinta**

Tällä ehdotuksella muutetaan neuvoston täytäntöönpanoasetusta (EU) N:o 282/2011.

3. JÄLKIARVIOINNIN, SIDOSRYHMIEN KUULEMISEN JA VAIKUTUSTENARVIOINNIN TULOKSET

Tämä ehdotus sisältyy lainsäädäntöpakettiin, jonka tavoitteena on uudenaikaistaa arvonlisäverotusta rajat ylittävässä sähköisessä kuluttajakaupassa. Jälkiarvioinnin, sidosryhmien kuulemisen ja vaikutustenarvioinnin tuloksia käsitellään tarkemmin perusteluissa, jotka ovat direktiivin 2006/112/EY ja direktiivin 2009/132/EY muuttamista palvelujen suorituksia ja tavaroiden etämyyntiä koskevien tiettyjen arvonlisäverovelvoitteiden osalta koskevassa ehdotuksessa neuvoston direktiiviksi (COM(2016) 757).

Sidosryhmien kuulemisessa kävi ilmi, että vuonna 2015 tehty sähköisten palvelujen suorituspaikkaa koskevien sääntöjen muutos, jonka mukaan hankkijoiden sijoittautumispaikan määrittämiseksi tarvitaan kaksi todistetta, on erityisen työläs pk-yrityksille ja mikroyrityksille. Se edellyttää järjestelmien kehittämistä ja investointeja vähittäiskaupan ohjelmistoihin. Tämä ei olisi oikeassa suhteessa rajat ylittävän myynnin määrään nähden. Yksinkertaistetut todistamisvaatimukset täydentävät sitä, että tähän saman pakettiin kuuluvalla neuvoston direktiivin 2006/112/EY muuttamista koskevalle ehdotuksella otetaan käyttöön 10 000 euron raja-arvo rajat ylittävässä myynnissä. Määrällisesti mitattuna EU:n sisäisen rajat ylittävän raja-arvon käyttöönotto poistaa 6 500 yritystä nykyisen arvonlisäverojärjestelmän erityisjärjestelmän piiristä, mikä synnyttää mahdollisesti jopa 13 miljoonan euron säästöt kyseisille yrityksille. Vuonna 2018 tapahtuva todistamisvaatimusten yksinkertaistaminen koskee lisäksi tuhatta muuta yritystä. Vaikutustenarviointia koskevassa tutkimuksessa arvioitiin, että vain yhden todisteen vaatiminen ei vaarantaisi jäsenvaltioiden alv-tuloja merkittäväällä tavalla.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Tämä ehdotus sisältyy lainsäädäntöpakettiin, jonka tavoitteena on uudenaikaistaa arvonlisäverotusta rajat ylittävässä sähköisessä kuluttajakaupassa. Koko paketin talousarviovaikutuksia käsitellään tarkemmin perusteluissa, jotka ovat alv-direktiivin muuttamista koskevassa ehdotuksessa (COM(2016) 757). Uuden raja-arvon käyttöönoton ei uskota aiheuttavan uusia kustannuksia veroviranomaisille, mutta tämä muutos voi yksinkertaistaa asianomaisten yritysten tarkastuksia. Kuten edellä todetaan, tämän muutoksen ei uskota aiheuttavan tarpeetonta vaaraa jäsenvaltioiden alv-tuloille, koska muutoksen piiriin kuuluvien yritysten osuus kaikesta asianomaisesta rajat ylittävästä myynnistä on vain 0,3 prosenttia.

5. LISÄTIEDOT

- **Ehdotukseen sisältyvien säännösten yksityiskohtaiset selitykset**

Täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 282/2011 24 b artiklan d alakohdassa säädetty vaatimus, jonka mukaan televiestintäpalveluja, radio- ja televisiolähetyspalveluja ja sähköisiä palveluja muille kuin verovelvollisille suorittavan on saatava kaksi keskenään ristiriidatonta todistetta hankkijoidensa sijoittautumispaikasta, on erittäin työläs yrityksille ja varsinkin pk-yrityksille. Tämä johtuu siitä, ettei niiden kaupan määrä ole riittävä investointien tekemiseksi sellaisiin teknisiin ratkaisuihin, joilla ne voisivat saada kaksi todistetta hankkijan sijaintipaikasta. Näin

ollen tässä ehdotuksessa esitetään, että yksi todiste on riittävä tapauksissa, joissa 24 b artiklan d alakohdan soveltamisalaan kuuluvien suoritusten vuotuinen kokonaisarvo on arvonlisäverolla vähennettynä enintään 100 000 euroa. Tämän yksinkertaistuksen olisi tultava voimaan jo 1. tammikuuta 2018, koska se ei edellytä muutoksia arvonlisäverovelvolliseksi rekisteröitymisessä käytettävään IT-järjestelmään eikä alv:n ilmoittamista ja maksamista koskevaan arvonlisäveron erityisjärjestelmään

Ehdotus

NEUVOSTON TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS

yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY täytäntöönpanotoimenpiteistä annetun täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 282/2011 muuttamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28 päivänä marraskuuta 2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY¹ ja erityisesti sen 397 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- 1) Neuvoston täytäntöönpanoasetuksessa (EU) N:o 282/2011² säädetään yksityiskohtaiset säännökset hankkijan sijaintipaikkaa koskevasta olettamasta muille kuin verovelvolliselle suoritettujen televiestintäpalvelujen, radio- ja televisiolähetyspalvelujen tai sähköisten palvelujen suorituspaikan määrittämiseksi.
- 2) Kyseisten olettamien soveltamista koskevien vaatimusten kehittyessä on ilmennyt, että tietyin edellytyksin tapahtuva kahden keskenään ristiriidattoman todisteen saaminen hankkijan sijoittautumispaikasta, kotipaikasta tai vakinaisesta asuinpaikasta on erittäin työlästä jäsenvaltioon sijoittautuneelle verovelvolliselle, joka suorittaa tällaisia palveluja muille kuin verovelvollisille muissa jäsenvaltioissa.
- 3) Rasitus on erityisen suuri pienillä ja keskisuurilla yrityksillä. Jos vaadittaisiin vain yhden todisteen esittämistä, tämä yksinkertaistaisi sellaisten yritysten velvoitteita, joiden yhteisön sisäiset suoritukset muissa jäsenvaltioissa oleville hankkijoille jäävät alle tietyn raja-arvon.
- 4) Hankkijan sijoittautumispaikan todistamisvaatimuksen yksinkertaistaminen täydentää neuvoston direktiivin [...] /EU³ 1 artiklalla käyttöön otettuja muutoksia direktiivin 2006/112/EY XII osaston 6 luvussa säädettyihin erityisjärjestelmiin, minkä vuoksi niitä olisi sovellettava samasta päivästä alkaen.
- 5) Sen vuoksi täytäntöönpanoasetusta (EU) N:o 282/2011 olisi muutettava,

¹ EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1.

² Neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 282/2011, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2011, yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY täytäntöönpanotoimenpiteistä (EUVL L 77, 23.3.2011, s. 1).

³ Neuvoston direktiivi [...] /EU, annettu [...], direktiivin 2006/112/EY ja direktiivin 2009/132/EY muuttamisesta palvelujen suorituksia ja tavaroiden etämyyntiä koskevien tiettyjen arvonlisäverovelvoitteiden osalta.

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Lisätään täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 282/2011 24 b artiklaan toinen ja kolmas kohta seuraavasti:

”Kun kyseessä ovat ensimmäisen kohdan d alakohdan soveltamisalaan kuuluvat palvelujen suoritukset, jotka verovelvollinen suorittaa jossakin jäsenvaltiossa sijaitsevasta liiketoiminnan kotipaikastaan tai kiinteästä toimipaikastaan henkilölle, jonka sijoittautumis- tai kotipaikka taikka vakinainen asuinpaikka on toisessa jäsenvaltiossa, ja joiden kokonaisarvo kuluvana tai edellisenä kalenterivuonna on arvonlisäverolla vähennettynä enintään 100 000 euroa tai vastaava kansallisena valuuttana ilmaistava määrä, olettamana on oltava, että hankkijan sijoittautumis- tai kotipaikka taikka vakinainen asuinpaikka on paikassa, jonka yksilöimiseksi hankkija on käyttänyt jotakin 24 f artiklassa lueteltua näyttöä.

Kun toisessa alakohdassa säädetty raja-arvo saavutetaan jonkin kalenterivuoden aikana, mainittua kohtaa ei sovelleta kyseistä hetkestä alkaen siihen asti, kun mainitussa kohdassa säädetty edellytykset täyttyvät jälleen.”

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2018.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

*Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja*